

Nr 441

Av herr Christenson i Malmö, *angående ledigförklarandet av statliga tjänster.*

Enligt gammal svensk tradition brukar ej de högre statstjänsterna ledigförklaras. I stället brukar Kungl. Maj:t utan ansökningsförfarande utnämna innehavare till dessa tjänster. Detta förfaringssätt tillämpas inom förvaltningen vanligen beträffande byråchefer och högre befattningshavare. Vad gäller sådana tjänster i verken under chefstjänster, t. ex. avdelnings- och byråchefstjänster, brukar verkschefen ha att inkomma med förslag till Kungl. Maj:t då en tjänst är ledig. Vad gäller chefstjänsterna förekommer emellertid icke ens dylika förslag. Inom domstolsväsendet tillämpas ansökningsförfarande relativt högre upp i lönegraderna än inom den egentliga förvaltningen. Också akademiska tjänster sökes i allmänhet. Åtskilliga variationer finns på detta område.

Det kan ifrågasättas om icke åtskilligt skulle vara att vinna på att alla tjänster skulle ledigförklaras. Om så skedde, skulle alla intresserade sökande kunna anmäla sig och Kungl. Maj:t få ett rikhaltigare urval till sitt förfogande. Den utnämnnande skulle på en gång få kännedom om alla tillgängliga kandidater. Man skulle då undgå den nu ej sällan inträffade situationen t. ex. vid tillsättande av landshövdingeämbete, att Kungl. Maj:t bjuder ut höga ämbeten till olika kandidater, vilka stundom tackar nej en efter en. Härigenom fördröjes tjänstens tillsättande ofta under avsevärd tid.

Under hänvisning till det anförda får jag föreslå,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan huruvida icke nuvarande regler i verkstadgan och annorstädes borde ändras så att alla lediga tjänster skulle offentligen ledigförklaras.

Stockholm den 25 januari 1964

Carl Christenson

i Malmö